31982D0854

ROZHODNUTIE RADY
z 10. decembra 1982
týkajúce sa pravidiel v oblastiach exportných záruk a finančnej podpory exportu, ktoré sa vzťahujú na určité subdodávateľské zmluvy so zmluvnými stranami so sídlom v iných členských štátoch Európskych spoločenstiev alebo v nečlenských štátoch

(82/854/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

vzhľadom na zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 113,

vzhľadom na návrh Komisie,

keďže narastajúca vzájomná závislosť ekonomík členských štátov vyžaduje posilnenie spolupráce a dopracovanie spoločných riešení vzhľadom na určité problémy v oblasti uzatvárania subdodávateľských zmlúv, ktorých príčinou sú exportné záruky a financovanie exportu,

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

Podrobné pravidlá vzťahujúce sa v každom členskom štáte na automatické začlenenie subdodávateľských zmlúv so zmluvnými stranami so sídlom v iných členských štátoch Európskych spoločenstiev alebo v nečlenských krajinách pod záruku, ktorá sa môže poskytnúť v mene štátu alebo s jeho podporou hlavnému dodávateľovi, a taktiež na financovanie takýchto subdodávateľských zmlúv sú definované v prílohe k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

Časť IV sa však nevzťahuje na subdodávateľské zmluvy vzťahujúce sa na exportné transakcie uzatvorené na základe úverov zahŕňajúcich akúkoľvek formu finančnej podpory poskytnutú členským štátom.

Článok 3

Rozhodnutie 70/552/EHS [1] sa týmto zrušuje.

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť 1. januára 1983.

Článok 4

Toto rozhodnutie je adresované členským štátom.

V Bruseli 10. decembra 1982.

Za Radu

predseda

G. FENGER MØLLER

[1] Ú. v. ES L 284, 30.12.1970, s. 59.

PRÍLOHA

I ČASŤ

DEFINÍCIA „SUBDODÁVATEĽSKEJ ZMLUVY“

„Subdodávateľská zmluva“ je zmluva, ktorá je uzatvorená podnikom (ďalej uvedený ako „hlavný dodávateľ“) s iným podnikom (ďalej uvedený ako „subdodávateľ“), na základe ktorej sa dohodlo, že pri plnení ďalšej zmluvy uzatvorenej medzi hlavným dodávateľom a treťou stranou (ďalej uvedený ako „nákupca“) bude subdodávateľ dodávať tovar alebo vykonávať služby, ktoré musí hlavný dodávateľ začleniť alebo využívať pri dodávke tovaru alebo tovarov, ktoré si u neho objednal nákupca, pričom sa rozumie, že:

a) *Právne postavenie*

Subdodávateľ nie je spolusignatárom zmluvy uzatvorenej medzi hlavným dodávateľom a nákupcom a hlavný dodávateľ má výhradnú zodpovednosť voči nákupcovi za plnenie zmluvy a nesie všetky riziká, na ktoré môže byť poskytnutá záruka vo vzťahu k nákupcovi.

b) *Technické a ekonomické postavenie*

Dodávky od subdodávateľa zahŕňajú tovar (iný než suroviny alebo polotovary) a/alebo služby, ktoré z technického a ekonomického hľadiska tvoria pre nákupcu základné doplnky plnenia zmluvy zo strany hlavného dodávateľa.

II ČASŤ

Automatické začlenenie subdodávateľských zmlúv pod záruku

1. Subdodávateľské zmluvy výhradne so zmluvnými stranami v jednom alebo vo viacerých členských štátoch sa automaticky začlenia pod záruku, ktorá sa môže poskytnúť hlavnému dodávateľovi tam, kde suma takýchto subdodávateľských zmlúv je zhodná alebo je menšia než:

— 40 % hodnoty zmluvy s hodnotou menšou ako 7 500 000 ECU,

— 3 000 000 ECU pri zmluváchs hodnotou medzi 7 500 000 a 10 000 000 ECU,

— 30 % hodnoty zmluvy s hodnotou väčšou ako 10 000 000 ECU.

Tam však, kde poisťovateľ úveru hlavného dodávateľa nie je spôsobilý vzhľadom na značne vysoké riziká spojené so zmluvou poskytnúť záruku na celú transakciu, prebehne konzultácia medzi zainteresovanými organizáciami, ktoré poisťujú úver, s cieľom vyriešiť problém pomocou prostriedkov spoločného poistenia alebo, ak to je možné, pomocou viacnásobného poistenia (zaistenia).

2. Tam, kde exportné zmluvy zahŕňajú subdodávateľské vzťahy v členských štátoch ako aj v nečlenských štátoch, subdodávateľské zmluvy v členských štátoch sa automaticky začlenia pod záruku, pokiaľ celková hodnota subdodávateľských zmlúv vo všetkých štátoch neprekročí percentuálny podiel a limity, ktoré sú pevne stanovené v odseku 1 s odvolaním sa na hodnotu zmluvy.

3. Záruka sa poskytne hlavnému dodávateľovi za rovnakých podmienok bez ohľadu na to, či sa obrátil na vlastných národných subdodávateľov alebo na subdodávateľov z iných členských štátov.

III ČASŤ

Financovanie subdodávateľských zmlúv, ktoré boli zahrnuté pod záruku

Bez toho, aby bolo dotknuté uplatnenie obvyklých kritérií, ktoré sa používajú pri bankových záležitostiach, čo sa týka financovania, vzhľadom na exportné zmluvy, ktoré zahŕňajú subdodávateľské zmluvy začlenené v súlade s ustanoveniami časti II, sa zaobchádza takým istým spôsobom, ako je ten, ktorý je možné uplatniť vzhľadom na exportné zmluvy obsahujúce výhradne dodávky na národnej báze.

IV ČASŤ

Výmena informácií

1. Následne sa uskutoční výmena informácií, čo sa týka individuálnych zmlúv, v rámci koordinačnej skupiny pre úverové poistenie, úverové záruky a finančné úvery, vzhľadom na ktoré subdodávateľské zmluvy s nečlenskými krajinami prevyšujú hodnotu 30 % a vzhľadom na kombinované subdodávateľské zmluvy s členskými aj nečlenskými štátmi, kde celková hodnota presahuje tento percentuálny podiel.

Takáto výmena informácií sa však uskutoční iba u individuálnych zmlúv prevyšujúcich hodnotu 500 000 ECU a zahrňujúcich úver na dobu dlhšiu ako tri roky.

Platí, že:

— takéto individuálne zmluvy sa majú posudzovať ako výnimočné,

— v rámci koordinačnej skupiny sa môže kedykoľvek vypracovať štúdia vzhľadom na ťažkosti, ktoré sa môžu vyskytnúť v spojení s určitými individuálnymi zmluvami ohlásenými v rámci dodatočnej výmeny informácií,

— ak prax preukáže, že postup dodatočnej výmeny informácií nie je uspokojivý, Komisia a členské štáty môžu žiadať, aby sa hľadali spôsoby a prostriedky na ozdravenie tých aspektov, u ktorých sa zistilo, že nie sú uspokojivé.

2. Tam, kde členský štát navrhuje uzatvoriť zmluvu s nečlenským štátom vzťahujúcu sa na začlenenie subdodávateľských zmlúv pod záruku na základe reciprocity, zainteresovaný členský štát musí predložiť predbežné oznámenie, po ktorom budú nasledovať konzultácie v rámci koordinačnej skupiny pre úverové poistenie, úverové záruky a finančné úvery. Percentuálny podiel vzťahujúci sa na automatické začlenenie dovolené v takýchto zmluvách nesmie – pokiaľ Rada nerozhodne inak – prekračovať 30 % bez ohľadu na to, či sa subdodávky vzťahujú na nečlenský štát, s ktorým bola uzatvorená zmluva, alebo či sa subdodávky vzťahujú na iné štáty.

V ČASŤ

Základ pre výpočet

Spomínané percentuálne podiely a sumy sa musia vypočítať podľa nasledujúcich pravidiel:

— náklady súvisiace s exportom, napr. preprava a poistenie, sú zahrnuté do celkovej hodnoty zmluvy, na základe ktorej sa vypočítavajú uvedené percentuálne podiely a sumy,

— finančné náklady sú úplne vyňaté z hodnoty zmluvy bez ohľadu na to, či sú špecifikované ako položky alebo nie,

— nenávratná časť vedľajších miestnych výdavkov na dodávky sa bežne neodpočítava od hodnoty zmluvy, pričom sa však rozumie, že ak táto časť presahuje 15 % hodnoty zmluvy bez finančných nákladov, vzniknutý rozdiel sa odpočíta.